

Teresa Kuciak

Emil Schwabe – artysta malarz z Sulęcina (1856-1924)

Nadwarciański Rocznik Historyczno-Archiwalny nr 10, 319-320

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Emil Schwabe – artysta malarz z Sulęcina (1856-1924)

Emil Schwabe urodził się 16 czerwca 1856 r. w Sulęcinie (Zielenzig) w rodzinie kupieckiej. Był piątym z ośmiorga dzieci kupca Karla Schwabe i jego żony Caroline z domu Stünkel*.

Już jako dziecko wykazywał muzyczne uzdolnienia. Po szkole powszechnej w Sulęcinie uczęszczał do humanistycznego gimnazjum w Sulchowie (Züllichau). Ukończywszy gimnazjum, początkowo pracował w wydawnictwie Trowitsch w Frankfurcie nad Odrą. Później w wydawnictwie Klinghardt w Lipsku. Interesował się muzyką jak i malarstwem. W związku z tym miał kłopoty z dokonaniem wyboru kierunku dalszych studiów. W końcu wybrał malarstwo. W wyborze tym dużo pomogli mu przyjaciele z okresu młodości. Zimą 1882/1883 osiedlił się w Düsseldorfie i rozpoczął naukę w Akademii Sztuk Pięknych. Jego nauczycielami byli Nikotowski, Lauenstein, Gebhardt i ówczesny autorytet uczelni, wybitny malarz Karl Sohn. W Akademii zasłynął jako dobry portrecista i pejzażysta. Doskonale wychodziły mu też rysunki. W 1886 r. na berlińskiej jubileuszowej wystawie za swój obraz *Ungelösten Fragen* otrzymał nagrodę.

Po ukończeniu studiów związany był z miejską galerią sztuki w Düsseldorfie. Był to wielki okres jego pracy twórczej. Jego obrazy były znane nie tylko w Niemczech. Wystawiał swoje prace za granicą, m. in. w galeriach w Holandii, Belgii, Szwecji i Szwajcarii oraz w Pałacu Kryształowym w Londynie, gdzie po raz pierwszy pokazał swoją pracę zatytułowaną *Der italienische Bettler*. Obraz ten został później sprzedany za dość okazałą sumę. Jego dzieła nabywały galerie w wielu krajach i w Niemczech, jak np. galeria w Berlinie, Düsseldorfie, Dreźnie, Stuttgartzie, Monachium (München) i Hamburgu. Galeria w Chicago posiada jego obraz zatytułowany *Bildnis einer alten Frau*.

* Z ksiąg Urzędu Stanu Cywilnego w Sulęcinie, sygn. B/5 i C/5 oraz akt Sądu Obwodowego w Międzyrzeczu, sygn. 7.213 wynika, że dwóch jego braci podobnie jak i ojciec zostało kupcami. Jeden we Frankfurcie nad Odrą miał sklep z zegarkami. Był to Carl Albert. Drugi zaś Otto mieszkał w Sulęcinie. Tam też miał swój sklep. Trzeci z braci – Paul – był doktorem i był właścicielem apteki w Międzyrzeczu. O pozostałym rodzeństwie brak informacji.

Emil Schwabe często podróżował. Jednakże wyczerpana praca oraz choroba, na którą cierpiał od dziecka, zmusiła go do wycofania się na dwa lata z życia publicznego.

W 1891 r. poznał swoją przyszłą żonę, z którą miał jedyną córkę – Elisabeth, urodzoną w Düsseldorfie.

W 1899 r. dla podratowania zdrowia wyjechał z Düsseldorfu i osiedlił się w Sulęcinnie, gdzie w pobliżu Elektromotorenwerke Kaiser (byłe Zakłady Mechaniczne „Ursus”) nabył willę. Posiadał w niej dużo portretów i obrazów przedstawiających pejzaże. Uwielbiał myślistwo i podróże. Wybuch I wojny światowej i inflacja przyczyniły się do znacznego zubożenia Emila Schwabe. Zmarł w Sulęcinnie 25 kwietnia 1924 r. Miał 68 lat.

Opracowała Teresa Kuciak

Opracowano na podstawie: Dora Quast, *Kunstmaler Emil Schwabe ein grosser Sohn der Stadt Zielenzig*, Oststernberger Heimatbrief 1998 nr 3, s. 9.